

יופי בדיבונע

חין מי היא מי. היחידה שמצליחה זו אמא.

„בבית-הספר היסודי לא למרנו יחד. לא מפני שרצינו כזה, אלא משום שזו המגמה של מישרד-החינוך, להפריד בין תאומים, כדי שלא יצאו קופי זה של זה ויתפתחו בכיוונים דומים. למרות

ההפרדה היינו החברות הכי טובות.“

סיגלית: „כשהגענו לגיל התיכון, וכבר היתה לנו זכות להביע את דעתנו, החלטנו שאנחנו רוצות ללמוד ביחד.

החלטה זו באמת הוכיחה את עצמה. היינו כל הזמן ביחד, בלימודים, בכי

לויים, בתנועות-הנוער. מעולם לא ניי צלנו את הדימיון בינינו למעשי-קוני

רס. „היינו ילדות טובות. תמיד היינו

מה, אתן תאומות? איזו שאלה חכמה!“

סיגלית: „אכל יש עוד תגובה שחור

זרת על עצמה. כשאנו הולכות ברחוב

אנשים מביטים בנו. וכשאנו חולפות

על פניהם הם מסובכים את הראש, ממשיכים ללכת ונתקעים כעמוד.“ איי

ריס פורצת בצחוק.

המחזה הזה, שחוזר על עצמו כמעט

מדי יום, מצחיק אותן. אולי הצחוק הוא

נקמה מתוקה במי שפוערים עיניים, ולא נותנים להן מנוח.

הן תל-אביביות טריות, וכמו הרבה

יפות אחרות, גם הן במקור מעיר-הפר

עלים — חיפה. עכשיו הן מתגוררות

ביחד בדירה שכורה בצפון תל-אביב.

„עברנו לתל-אביב, כי הבנו שרק פה

אפשר להתפתח ולהתקדם.“ ואין כל

האנשים ברחוב מסחכלים בהן בתדהמה, מסובבים את הראש ונתקלים בעמוד-חשמל. גם היו תאונות-זיוכים

באותה רמה בלימודים. לא היתה בינינו

שום תחרות.“ גם התעודה שקיבלו

בסוף-השנה היתה זהה.

הן היו יפות מאד שהן זוכרות את

עצמן. איריס: „תמיד הסתכלו עלינו

והעירו על כך. גם כשהיינו הולכות כל

אחת לחוד.“

והבנים התבלבלו? רצו לחזר אחרי

אחת ופנו לאחרת או שבכלל לא היה

איכפת להם, כי הרי ממילא אין הברל?

„לא. מי שרצה לצאת עם אחת מאיתנו,

ידע בדיוק למי לפנות, כי אם מתאמי

צים מאד, מוצאים בינינו הברלים.“

ואם לא מתאמצים? סיגל

בהחלי טיות: „אז לא נצא איתו. אם לא משנה

לו עם מי הוא יוצא או שייך לחפש

מישהי אחרת.“

גם קינאה בגלל הנושא הרומאנטי

לא היתה ביניהן מעולם, למרות שהיו

תקופות שלאחת היה חבר ולשניה לא.

ספק שהמעבר לתל-אביב עזר לקידום

הקאריירה שלהן.

הן מופיעות באי-ספור תצוגות,

מקובלות ואהודות בעולם הרוגמנות.

הן בהחלט מודעות לכך שהסיבה העיי

קרית להצלחתן היא הגימיק של זוג

דוגמניות זהות, מה שעדיין לא נראה

בעולם הרוגמנות הישראלי. אבל הסיי

בה להצלחה לא משנה להן. השכר, הוא

המניע העיקרי, כך הן טוענות, לעיי

סוקן.

בוחר גורילה

את הילדות שלהן בחיפה הן משח

אזרות בערגה. איריס: „כשהיינו

ילדות היינו רמות יותר מאשר היום,

ממש כן-אדם אחר משוכפל. בתמונות

הילדות שלנו אנחנו לא מסוגלות להבי

תאומות איריס וסיגל שפירא
מי יודע מיהי מי?

אנשים המביטים בתמונות
משתופות של איריס וסיגלית
שפירא מתקשים להאמין שמדובר בת-
מונות רגילות, בטוחים שמדובר בפוטו-
מונטאז', הרבקה, או אולי איזה פעלול
צילומי מיוחד, הידוע רק לצלמים מיקי
צועיים.

גם כשרואים אותן ברחוב משפשפים
את העיניים למראה זוג יפהפיות זהות
באופן מדהים. 171 סנטימטר הפרושים
על-פני גוף מושלם, שיער בלונדי גר-
לש, עיניים כחולות, יופי מנקר עיניים,
והכל כפול שניים.

איריס וסיגל הן תאומות זהות בנות
21. מצידן הן כבר רגילות לכל תגובה
אפשרית. שום דבר כבר לא מפתיע או-
תן. כשהן מתבקשות לספר על איזו
שהיא תגובה מיוחדת, קוריוז, הן אינן
יודעות כמה לבחור.

איריס: „אנחנו לא יכולות לספר על
מיקרה מיוחד, כי בשבילנו שום דבר
כבר לא מיוחד. ראינו כבר כל תגובה
אפשרית מאה פעמים, שמענו שוב
ושוב כל בדיחה מקורית על הנושא,
התגובות כבר לא משעשעות אותנו,
אלא מעצבנות. נמאס לשמוע כל הזמן
הערות. הרב שהכי חוזר על עצמו זה
שאנשים פוערים זוג-עיניים ושואלים:

איריס וסיגל
לפעמים זה זולו

